

همانا دولت خلافتی که با نسک به سیره و سنت رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم در پی اقامه آئیم، دولت یک گروه یا یک جریانی خاص نیست بلکه مأمین و دولت فراگیر تمام مسلمانان خواهد بود؛ ساختاری که شریعت الله سبحانه و تعالی را اقامه می کند، صفوف پراکنده امت را وحدت می زند، مسجدالاقصی را از بند اسارت می رهاند و رسالت حیات بخش اسلام را به دوش می کشد و همچنین حامل رسالتی است که راه های بخش بشریت از چنگال بیداد سر مایه داری و رنج نظام های پر ساخته بشری است. بی تردید، این دولت به اذن الله سبحانه و تعالی، به رغم یکم بدخواهان و ترغند قننا انگیزان، بنیان خواهد یافت.

در این شماره می خوانید:

کوانسیون زنو درباره وضعیت پناهندگان...۲

اتلاف دریایی دفاعی چندملیتی به رهبری عربستان سعودی...۲۰۰

در سالروز لغو ماده ۳۷۰: خلافت تنها راهکار آزادسازی کشمیر است...۳

چگونه سکولاریسم را از سرزمین هایمان ریشه کن کنیم؟...۴

عضویت ازبکستان در سازمان تجارت جهانی میان منافع، خطرات و پیامدهای مورد انتظار...۴۰۰۰

چهارشنبه ۶ ربیع الاول ۱۴۴۸ ه.ق، ۱۹ آگست ۲۰۲۶ م، ۲۸ مرداد ۱۴۰۵ ه.ش

پیشوایی که هرگز به پیروانش دروغ نمی گوید

شماره: ۶۱۳ تعداد صفحه: ۴

مقاله برگزیده

آخرین رویدادها در صحنه لیبی

استاد احمد المذهب

طی چند هفته اندک، لیبی وارد دالان حوادثی دردناک شد؛ پالیسیکها شهر الزاویه در غرب طرابلس هدف حملات پهبادی قرار گرفت و آتش سوزی های شدیدی در مخازن نفت شعله ور شد، در حالی که این پالیسیکها بخش عمده ای از مصرف سوخت غرب کشور را تأمین می کنند و کشور هیزمان از بحران سوخت و سپس بحران برق و قطع مداوم آن برای مردم رنج می برد که مشکلی مضاعف در دوش آنان نهاده است. علاوه بر این، استعفاي رئیس بانک مرکزی لیبی گرچه هنوز پذیرفته نشده، رخ داد که دلایل آن را «بسیار حساس» توصیف کرد.

همچنین در همان زمان، عملیات ترور رئیس دستگاه اطلاعات نظامی حفر انجام گرفت. دو هفته پیش از آن نیز جمعیتی، هرچند نچندان گسترده، از سوی کسانی برپا شد که مدعیان «نظام مشروطه سلطنتی» نامیده می شوند؛ با علم به اینکه آنان آقای محمد حسن السنوسی، فرزند ولیعهد دوران ملک ادریس السنوسی را پیش می برند؛ فردی که از زمان خروجش از لیبی در دهه هشتاد قرن گذشته، مقیم بریتانیا است.

چنانچه به بررسی این حوادث بپردازیم، حق طرح این پرسش بزرگ را داریم: آیا میان این رویدادهای سنگین پیوندی وجود دارد؟!

ما می بینیم که لیبی با شتاب بسیار از مسیر توافقی اعلام شده دور می شود؛ توافقی که مهم ترین آن ها طرح آمریکا یعنی «طرح مسعد بولس» است که دو ماه پیش و بی سفر او به لیبی طی ماموریتی از سوی ترامپ، رئیس جمهور آمریکا، ارائه شد و در آن زمان جنبه اقتصادی این سفر نمایان بود.

اما اندکی پس از این سفر، وی طرح خود را برای حل بحران فرستاد و متن آن برای هیئت دولت، شورای عالی ریاست دولت به ریاست محمد المنفی، سخنای برای مختر و نسخه ای نیز برای مجلس نمایندگان عقیله صالح ارسال شد. اما مجلس نمایندگان عقیله صالح، شورای عالی ریاست دولت، برخی احزاب محلی، چهره های منتقدانه بهرمنند از وضع موجود و برخی گردان های مسلح، همگی با این طرح مخالفت کردند؛ چرا که آن را طرحی در راستای حذف خود دیدند.

پس از ننگی این طرح و پیدایش مخالفت های شدید در برابر آن؛ از آمادهاش در غرب لیبی گرفته تا تعلل در پیشبرد آن در شرق کشور، به ویژه در مجلس نمایندگان عقیله صالح به دلیل آنکه دریافتند این طرح آنان را هدف قرار داده است و نیز ارائه پیشنهادهایی برای اصلاح آن؛ پس از این تحولات، جمعیت حامیان سلطنت پدید آمد و سپس بحران برق و قطعی آن در بیشتر نقاط کشور رخ داد که مسئولان با تماس ساختن یکدیگر، بار مسئولیت آن را بر دوش هم انداختند. در ادامه، بمباران پالیسیکها در غرب طرابلس رخ داد که قوز بالای قوز شد.

در همان زمان، رئیس بانک مرکزی لیبی استعفاي خود را ارائه داد که هرچند تا این لحظه پذیرفته نشده است، اما آن را ناشی از دلایلی «حساس» برشمرد. همچنین عملیات ترور سرلشکر فوزی المنصوری، رئیس دستگاه اطلاعات نظامی حفر، رخ داد؛ مردی که بر بیشتر سرخه های بحران اشرف داشت و تمام چهره های مرتبط با جریان امور را می شناخت؛ چه کسانی که ماموریتی به آنان محول شده بود و چه چهره های نزدیک به آنان. او از نزدیکان یکی از مهترین ارکان ساختار امنیتی در شرق لیبی بود؛ ینغازی مسدنه این جنایت بود، در حالی که این شهر منتقدانه کاملاً امنیتی برای حفر به شمار می رود. پس چرا اکنون چنین تروری صورت می گیرد؟!

«جران های خود ساخت» و حوادث پرشتاب، همراه با برخی تحرکات دارای پشتوانه مالی در غرب کشور، همگی نشان دهنده بالا گرفتن شدت کشمکش بین المللی بر سر لیبی و رقابت بر سر سلطه بر منابع آن، به ویژه انرژی پس از بسته شدن تنگه هرمز

ادامه صفحه ۳

تنش های بین المللی در تونس به کجا می انجامد؟

دکتر الاسعد العجلی

تهدید ضمنی رئیس جمهور الجزایر، عبدالعجید تبون، علیه امارات که گفت: «هر کس تونس را تهدید کند، خیمه خاندانش را به باد می دهیم»، چیزی جز نشانه ای بر شدت گرفتن کشمکش منطقه ای و بین المللی بر سر نفوذ در تونس نبود؛ در شرایطی که پایتخت تونس در ۲۵ ژوئیه ۲۰۲۶ شاهد تظاهرات گسترده ای در اعتراض به وخامت اوضاع اقتصادی و انسانی بود که طی آن شعارهایی در درخواست برای کناره گیری رئیس جمهور قیس سعید، سقوط نظام و آزادی زندانیان سیاسی سر داده شد و شرکت کنندگان، حاکمیت را مسئول گرانی، کاهش قدرت خرید و قطع مکرر آب و برق دانستند؛ این اعتراضات یکی از بزرگترین حرکت های مردمی از زمان اقدامات ۲۵ ژوئیه ۲۰۲۱ به شمار می رود. این اقدامات نقطه عطفی بزرگ در صحنه سیاسی تونس رقم زد، به ویژه پس از آنکه رئیس جمهور ماده ۸۰ قانون اساسی سال ۲۰۱۴ را فعال کرد، نخست وزیر را برکنار نمود، فعالیت پارلمان را تعلیق کرد، مصونیت نمایندگان آن را برداشت، شورای عالی قضایی را منحل ساخت و قانون اساسی جدیدی را در سال ۲۰۲۲ به تصویب رساند که کشور را به نظام ریاستی با اختیارات گسترده بازگرداند.

از فوریه ۲۰۲۳ تاکنون، تونس شاهد موجی گسترده از بازداشت ها بوده است که مخالفان رئیس جمهور از جمله روزنامه نگاران، فعالان، قضات، بازرگانان و سیاستمداران، از جمله راشد الفتوشی رئیس پیشین پارلمان را هدف قرار داد. بیشتر این بازداشت ها به بهانه دیدار خیام ترکی، بازرگان، با کارمندان سفارت آمریکا انجام شد که در آن زمان به عنوان پرنده توطئه علیه امنیت کشور شناخته شد.

تونس شاهد کشمکش میان قدرت های غربی بر سر نفوذ است

ادامه صفحه ۳

ای مردم سودان: ما شما را فرا می خوانیم، پس پیش از پشیمانی چاره ای بیندیشید که آن هنگام جای پشیمانی نیست!

ای مردم ما در سودان اسلام بزرگ، سودان مسجد دقتا، نخستین مسجدی که مسلمانان نخستین در سودان بنا نهادند. سودان فتح بزرگ اسلامی در دوران خلیفه عثمان رضی الله عنه؛ آن هنگام که به والی مصر فرمان داد تا نور اسلام را به سودان درآورد و او لشکریان اسلام را به فرماندهی بدالله بن ابی السرح فرستاد و فتح در سال ۳۱ هجری رقم خورد و بدینسان اسلام به فضل الله سبحانه و تعالی با شتاب گسترش یافت تا سرتاسر سودان را از شمال تا جنوب و از شرق تا غرب فرا گرفت، سپس در روزگار خلفای مسلمان تداوم یافت.

ای مردم ما در سودان مجاهد در برابر انگلیسی ها از سال ۱۸۹۶ تا میانه جنگ جهانی اول در سال ۱۹۱۶ هنگامی که قهرمان بتقاوا و استوار، «علی بن دینار»، والی دارفور به شهادت رسید؛ هاله عالم مجاهدی که بازسازی میقات مدینه و راه شام «ذوالخلیفه» و حفر چاهها برای آب رسانی به حایین که تا به امروز به نام او «ابیار علی» خوانده می شود، از افتخارات اوست.

ای مردم سودان، ما شما را فرا می خوانیم، پس پیش از پشیمانی چاره ای بیندیشید که آن هنگام جای پشیمانی نیست. دست دو طرف درگیر جنگ را بگیرد و آنان را به سوی حق وادارید و مهار سازید و حزب التحریر را برای برپایی خلافت راشده یاری دهید؛ چرا که در آن عزت اسلام و مسلمانان و خواری کفر و کافران نهفته است و رضایت الله سبحانه و تعالی برترین پس است؛ «إن فی ذلک لَذِکْرى لَئِنْ کانَ لَکُمْ نَفْثٌ أَوْ أَلْفٌ شَیْءٌ وَفُوْهُ شَیْءٌ» «بیگانه در این [سرکشنتها] ذکر است برای آن کسی که دلی [کاف] دارد یا گوش فراهند در حالی که خود حاضر [و گواه] است». بدین گونه سودان با اسلام، نیرومند و سربلند بازخواهد گشت؛ در حالی که پرچم عقاب، پرچم «لا إله إلا الله محمد رسول الله» بر فراز آن به اهتزاز درمی آید؛ «وَمُؤْمِنٌ یُخْرِجُ الْمُؤْمِنُونَ، بَیْشَرٌ لَکُمْ یَضْرِبُ نَیْلاً» وَفُو الْعَزِیزُ الرَّحِیْمُ».

افزایش گفتمان نفرت پرانگنی، اطلاعات گمراکننده و سخنان غیراستانی علیه پناهندگان مسلمان رویهنگیایی در مالزی طی ماهه های اخیر، به تعطیلی دستکم ۹ مدرسه ویژه آنان در سراسر این کشور انجامیده است. این موج فزاینده از احساسات ضد رویهنگیایی، بسیاری از کودکان را از آموزش محروم ساخته و شماری دیگر را از رفتن به مدرسه یا حتی بیرون رفتن از خانه هایشان هراسان کرده است. برخی پست ها در اینترنت آشکارا به خشونت علیه رویهنگیایی ها و فرزندان شان زده و خواهان «حبس کردن آنان در یک اتاق و به آتش کشیدن و تجاوز به ایشان، شلیک به آن ها مانند کلاغ ها و عقیم سازی زنان شان، شده اند؛ همچنین کارزار ای اینترنتی برای اخراج آنان از مالزی نزدیک به نیم میلیون امضا کرد آورده است؛ همه این موارد بازتاب دهنده همان نفرت و نسل کش وحشتناکی است که رویهنگیایی ها در میانمار با آن روبه رو شدند و به کشته شدن هزاران تن و آوارگی صدها هزار نفر انجامید.

در واکنش به این رویدادها، بیانیه مطبوعاتی صادر شده از سوی بخش بانوان در دفتر مرکزی رسانهای حزب التحریر اعلام کرد: این مفهوم مسموم قومیت گرایی و ناسیونالیسم است که چنین کینه شدید را علیه مردمی مسلمان و ستمدیده شعله ور می سازد؛ مردمی که تنها گناهشان پناهیی در کشوری مسلمان و همسایه برای قرار از نسل کشی است. این باور مسموم و خطرناک که رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم درباره آن فرمود: «آن [تبعصبات قومی و نژادی] رها کنید، چرا که پلید و بدبوست، سبب شده است تا با مسلمانان ستمدیده از نژادها یا سرزمین های دیگر، مانند تبهکاران رفتار شود و کودکان شان به جای بهره مندی از حمایت، پشتیبانی، مسکن مناسب، آموزش باکیفیت و زندگی کریمانه، به دست برادران مسلمان خود مورد آزار، تهدید، اخراج از مدارس و خانه هایشان قرار گیرند. در ۲۷ ژوئیه گذشته، مشان مالزی بیش از ۱۰۰ پناهجوی رویهنگیایی را که پس از رانده شدن از خانه هایشان در پناخت توسط ساکنان محلی که از جمله حق را «منطقه عاری از رویهنگی» خوانده بودند، به دفتر کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل علیه برده بودند، بازداشت کردند. مالزی رسماً رویهنگیایی ها را به عنوان پناهنده به رسمیت نمی شناسد، بلکه آنان مهاجر خود را می نامد؛ این رویهنگیایی ها به حقوق شهروندی، از جمله حق کار و حق ورود کودکان شان به مدارس دولتی محروم می سازد و خطر بازداشت را همواره بر سر آنان زنده نگه می دارد.

این بیانیه افزود: تمام این رفتارها شرآم و حرام است؛ مگر نه اینکه الله سبحانه و تعالی فرموده است: «إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ» «همانا مؤمنان با یکدیگر برادرند»، «وَأَن جِهْدُكُمْ أَفْعَ وَاحِدَةً وَاتَّائِمُوا بِشِیْءٍ» «تجربید این امت شما، امتی یگانه است و من پروردگار شمایم، پس مرا بپرسید»؛ آیا رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم نفرمود: «مسلمان برادر مسلمان است؛ به او ستم نمی کند، در راه او و تنها و بی یار نمی گذارد و خواش نمی شناسد»؟! آیا رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم به نشان نداد که مسلمانان چگونه به برادران مهاجر خود رفتار می کنند، آن هنگام که میان انصار و مهاجران پیوند برادری اسلامی بست و انصار نیی از اموال، خانه ها و زمین های خویش را برای یاری مهاجران پیشکش کردند؟!

بیانیه در پایان تأکید کرد: این وضعیت دردناک که گریبان گیر مسلمانان رویهنگی، اقوامی پناهجو در ترکیه، پناهندگان افغان در پاکستان و مسلمانان ستمدیده در سراسر جهان است، کسانی که از حق پناهندگی و زندگی شایسته در بلاد مسلمین محروم مانده اند، تا زمانی که ناسیونالیسم و قومیت گرایی را در آشوب و پسادار مرزهای ملی تفرقه افکنش میان دلها و اندیشه هایمان باقیم، ادامه خواهد داشت. رنج پناهندگان مسلمان تا زمانی که خلافت بر منهج نبوت برپا شود باقی خواهد ماند؛ همان دولتی که پاسدار همه مسلمانان بدون در نظر گرفتن نژاد، قبیله یا رنگ پوست است؛ نظامی که قومیت گرایی دوم که ناوگان خود را برای جایت مسلمانان و یهودیان ستمدیده در اسپانیا در جریان دادگاههای تفتیش عقاید فرستاد و صدها هزار تن از آنان را در قلمرو خلافت سکنی داد.

کنوانسیون ژنو درباره وضعیت پناهندگان

مهندسی یوسف سلامه

در بیست و هشتم ماه ژوئیه در سطح جهان، هفتاد و پنجمین سالگرد تصویب کنوانسیون پناهندگان ژنو مصوب سازمان ملل متحد گرامی داشته می‌شود. معاهده‌ای که با هدف حمایت از افراد مستعیده و گریزان از جنگ‌ها یا کسانی که ترس می‌جوه از آزار و اذیت به دلیل دیدگاه‌های سیاسی، دین، نژاد، تابعیت یا وابستگی به یک گروه اجتماعی خاص دارند، تدوین شده است.

از مهم‌ترین اصولی که این کنوانسیون ارائه داده، اصل «عدم بازگرداندن اجباری» است؛ بدان معنا که بازگرداندن پناهنده به کشوری که ممکن است در آن در معرض خطر یا شکنجه قرار گیرد، جایز نیست. این معاهده همچنین حقوق اساسی پناهندگان از قبیل آموزش، اشتغال، مسکن و مصونیت‌های حقوقی را تضمین می‌نماید. روشن است که گسترش دامنه جنگ‌ها و وخامت روزافزون اوضاع اقتصادی در کشورهای موسوم به جهان سوم در آسیا و آفریقا، به دوچندان شدن شمار پناهنجیان و آوارگان انجانبیده است؛ به عنوان نمونه، آوارگی از سوریه، عراق و افغانستان در پی جنگ‌ها و از سنگال، مالی، کشورهای آفریقایی مرکزی و مغرب عربی به سبب فرید پدید آمده است.

در پی این افزایش در شمار راندمندگان و فزونی گرفتن متقاضیان پناهندگی در اروپا، «سازمان دولین» بنیان نهاده شد؛ سازمانی که با پیمان‌نامه دولین در سال ۱۹۹۰ آغاز گفت و سبب به مقررات پیرخبر اروپایی بدل شد که واپسین آن‌ها «مقررات دولین ۳» در سال ۲۰۱۲ بود و اجرای آن از سال ۲۰۱۴ آغاز گردید.

هدف از این سامانه، تعیین کشور اروپایی مسئول رسیدگی به پرونده پناهندگی است. با وجود آنکه کشورهای اتحادیه اروپا همواره پایبندی خود را به کنوانسیون هدف از این سامانه، تعیین کشور اروپایی مسئول رسیدگی به پرونده پناهندگی است. با وجود آنکه کشورهای اتحادیه اروپا همواره پایبندی خود را به کنوانسیون هدف از این سامانه، تعیین کشور اروپایی مسئول رسیدگی به پرونده پناهندگی است. با وجود آنکه کشورهای اتحادیه اروپا همواره پایبندی خود را به کنوانسیون هدف از این سامانه، تعیین کشور اروپایی مسئول رسیدگی به پرونده پناهندگی است.

سازمان غو بین‌الملل الامحاجات نوین در سازوکار پناهندگی اروپا را تضعیف‌کننده پایدهای حمایت از پناهندگان توصیف کرده و بیان داشته است که گسترش مفهوم «کشور سوم امن» حکم است به رد درخواست‌های پناهندگی بدون بررسی مفهیم آن‌ها و انتقال متقاضیان به کشورهای بیخاضه که هیچ پیوند راسبتی با آنان ندارند. این سازمان همچنین چنین سیاست‌هایی را تلتلی برای شاه خالی گردن از

بار مسئولیت حمایت از پناهندگان و وادگاری آن به کشورهای خارج از اروپا دانسته است. افزون بر این، سازمان یادشده از آنچه «دور اروپا» می‌نامد، سیاستی که گسترش دیواره‌های مرزی، تدبیر بازدارنده و عملیات بازگرداندن اجباری در مرزها را ظرفی علیه حق فردی برای درخواست پناهندگی دانسته است.

در ظرفی علیه حق فردی برای درخواست پناهندگی دانسته است. در ظرفی علیه حق فردی برای درخواست پناهندگی دانسته است. در ظرفی علیه حق فردی برای درخواست پناهندگی دانسته است. در ظرفی علیه حق فردی برای درخواست پناهندگی دانسته است.

در ظرفی علیه حق فردی برای درخواست پناهندگی دانسته است. در ظرفی علیه حق فردی برای درخواست پناهندگی دانسته است. در ظرفی علیه حق فردی برای درخواست پناهندگی دانسته است. در ظرفی علیه حق فردی برای درخواست پناهندگی دانسته است.

در ظرفی علیه حق فردی برای درخواست پناهندگی دانسته است. در ظرفی علیه حق فردی برای درخواست پناهندگی دانسته است. در ظرفی علیه حق فردی برای درخواست پناهندگی دانسته است. در ظرفی علیه حق فردی برای درخواست پناهندگی دانسته است.

در ظرفی علیه حق فردی برای درخواست پناهندگی دانسته است. در ظرفی علیه حق فردی برای درخواست پناهندگی دانسته است. در ظرفی علیه حق فردی برای درخواست پناهندگی دانسته است. در ظرفی علیه حق فردی برای درخواست پناهندگی دانسته است.

اتلاف‌های دریایی و نوافق‌نامه‌های دفاعی برای حفاظت از منافع آمریکا!

تجاوزات رژیم بیهود علیه شهرها و روستاهای سرزمین مبارک همچنان ادامه دارد؛ حرمت مقدسات را می‌شکنند. مردم را به شیوه‌ای تحقیرآمیز بازداشت می‌کنند، آنان را از خانه‌هایشان بیرون می‌رانند و زمین‌هایشان را غصب می‌نمایند؛ بلکه حتی سنگ و درخت و حیوان نیز از شرارت‌های آنان در امان نمانده است و روزی نیست که خالی از چنین تجاوزاتی نگذرد؛ اگر ارتش مسیح و رژیم بیهود دست به این کار نزنند، شهرک‌نشینان تحت حفاظت ارتش مرکب آن می‌شوند.

تعلیق در میان تمام این رویدادها، حاکمان و مسئولان در سرزمین‌های اسلامی گرد هم می‌آیند، اما چرا گرد هم می‌آیند؟ برخی از آنان گرد هم می‌آیند تا به فرمان آمریکا انتلافی دریایی برای حفاظت از منافع این کشور در منطقه برپا کنند؛ و برخی گرد هم می‌آیند تا باز هم به دستور آمریکا توافق‌نامه‌ای دفاعی جهت تأمین منافع آن امضا نمایند؛ برخی بی‌نامه‌های محکومیت و ابراز انذار صادر می‌کنند و نظام بین‌الملل را مسئول تجاوزات رژیم بیهود می‌دانند. گروهی از شورای امنیت طلب یاری می‌کنند و حکمت‌های دیگر از راه‌اندازی سامانه‌های برای ثبت و مستندسازی جنایات رژیم بیهود خبر می‌دهند!

حاکمان مسلمان بر این مینا رفتار می‌کنند که گوئی حضور رژیم بیهود در این سرزمین مبارک به یک امر واقع و انکارناپذیر تبدیل شده است و می‌خواهند مسلمانان نیز از همین منظر به موضوع بنگردند؛ اما به اذن الله سبحانه‌وتعالی چنین نخواهد شد، چرا که قبیله فلسطینی از مسائل محوری و بنیادین در قلب‌های مسلمانان است و دل‌هایشان همان‌گونه که به مسجدالاحرام و مسجد نبوی پیوند خورده، به مسجدالاقصی نیز گره خورده است. همدستی حاکمان با کافر استعمارگر و رژیم بیهود هرگز آن را به یک واقعیت پایدار بدل نخواهد ساخت و دیری نخواهد پایید به امت برای راهی از چنگال این حاکمان فرومایه به پا خیزد و رژیم بیهود را از منصفه روزگار محو سازد و همانا فردا برای چشم‌انتظارانش بسیار نزدیک است.

اتلاف دریایی دفاعی چندملیتی به رهبری عربستان سعودی

استاد سعید فضل

عربستان سعودی در تاریخ ۳۰ ژوئیه ۲۰۲۶ از تشکیل «امید» از سال ۲۰۱۵ تا ۲۰۱۹ تجربه کرده است و این جنگ یک اتلاف دریایی چندملیتی با هدف حفاظت از آب‌راه‌های پس از آن نیز تداوم یافت و به ده سال یا بیشتر کشیده دریایی در تنگه باب‌المندب، دریای سرخ و خلیج عدن و نیز شد، بی‌آنکه پیروزی قاطعی در پی داشته باشد. جنگ‌ها در تقویت امنیت دریایی و پاسداری از خطوط تجارت بین‌الملل یمن همواره برای متجاوزان مهلک بوده است؛ رویدادی که در آن گذرگاه‌ها خبر داد. ۱۴ کشور پیوستن خود به این دوران جمال عبدالناصر برای مصر نیز رخ داد؛ نیروهای اتلاف به رهبری عربستان سعودی را اعلام کردند که وی در سال ۱۹۶۰ وارد یمن شدند و تا سال ۱۹۶۷ بیهوده عیارند از ترکیه، پاکستان، مصر، بنگلادش، اردن، یمن، جنگیدند، بلکه متحمل خسارات سنگینی شدند و ده‌ها قطر، کویت، بحرین، سودان، سومالی، جیبوتی و نیجریه؛ این هزار سرباز مصری در آن کشته شدند و مصر در آن زمان در حالی است که ۴۳ کشور در نشست پایمگذاری آن حضور توانست تسلط کاملی بر یمن برقرار سازد و نیروهایش یافتند. ساختاری اداری و سازمانی برای این اتلاف تعیین دست‌خالی از یمن بازگشتند.

سپس پس از چند روز گفت‌وگو و رایزنی میان رؤسای فراوان، مشارکت آنان در کنار عربستان سعودی صوری ستاد مشترک و نمایندگان اعضای مشارکت‌کننده، مرکز آمریکا امروز و به همراه آن، کشورهای پیوسته به اتلاف دریایی مشترک، و نیز تشکیل دبیرخانه کل است. جدید این حقایق را به خوبی می‌دانند؛ از این رو به احتمال سبب پس از چند روز گفت‌وگو و رایزنی میان رؤسای فراوان، مشارکت آنان در کنار عربستان سعودی صوری ستاد مشترک و نمایندگان اعضای مشارکت‌کننده، مرکز آمریکا امروز و به همراه آن، کشورهای پیوسته به اتلاف دریایی مشترک، و نیز تشکیل دبیرخانه کل است. جدید این حقایق را به خوبی می‌دانند؛ از این رو به احتمال سبب پس از چند روز گفت‌وگو و رایزنی میان رؤسای فراوان، مشارکت آنان در کنار عربستان سعودی صوری ستاد مشترک و نمایندگان اعضای مشارکت‌کننده، مرکز آمریکا امروز و به همراه آن، کشورهای پیوسته به اتلاف دریایی مشترک، و نیز تشکیل دبیرخانه کل است. جدید این حقایق را به خوبی می‌دانند؛ از این رو به احتمال

سبب پس از چند روز گفت‌وگو و رایزنی میان رؤسای فراوان، مشارکت آنان در کنار عربستان سعودی صوری ستاد مشترک و نمایندگان اعضای مشارکت‌کننده، مرکز آمریکا امروز و به همراه آن، کشورهای پیوسته به اتلاف دریایی مشترک، و نیز تشکیل دبیرخانه کل است. جدید این حقایق را به خوبی می‌دانند؛ از این رو به احتمال سبب پس از چند روز گفت‌وگو و رایزنی میان رؤسای فراوان، مشارکت آنان در کنار عربستان سعودی صوری ستاد مشترک و نمایندگان اعضای مشارکت‌کننده، مرکز آمریکا امروز و به همراه آن، کشورهای پیوسته به اتلاف دریایی مشترک، و نیز تشکیل دبیرخانه کل است. جدید این حقایق را به خوبی می‌دانند؛ از این رو به احتمال سبب پس از چند روز گفت‌وگو و رایزنی میان رؤسای فراوان، مشارکت آنان در کنار عربستان سعودی صوری ستاد مشترک و نمایندگان اعضای مشارکت‌کننده، مرکز آمریکا امروز و به همراه آن، کشورهای پیوسته به اتلاف دریایی مشترک، و نیز تشکیل دبیرخانه کل است. جدید این حقایق را به خوبی می‌دانند؛ از این رو به احتمال

سبب پس از چند روز گفت‌وگو و رایزنی میان رؤسای فراوان، مشارکت آنان در کنار عربستان سعودی صوری ستاد مشترک و نمایندگان اعضای مشارکت‌کننده، مرکز آمریکا امروز و به همراه آن، کشورهای پیوسته به اتلاف دریایی مشترک، و نیز تشکیل دبیرخانه کل است. جدید این حقایق را به خوبی می‌دانند؛ از این رو به احتمال سبب پس از چند روز گفت‌وگو و رایزنی میان رؤسای فراوان، مشارکت آنان در کنار عربستان سعودی صوری ستاد مشترک و نمایندگان اعضای مشارکت‌کننده، مرکز آمریکا امروز و به همراه آن، کشورهای پیوسته به اتلاف دریایی مشترک، و نیز تشکیل دبیرخانه کل است. جدید این حقایق را به خوبی می‌دانند؛ از این رو به احتمال سبب پس از چند روز گفت‌وگو و رایزنی میان رؤسای فراوان، مشارکت آنان در کنار عربستان سعودی صوری ستاد مشترک و نمایندگان اعضای مشارکت‌کننده، مرکز آمریکا امروز و به همراه آن، کشورهای پیوسته به اتلاف دریایی مشترک، و نیز تشکیل دبیرخانه کل است. جدید این حقایق را به خوبی می‌دانند؛ از این رو به احتمال

هیئت‌هایی از حزب‌التحریر ولایت سودان به دیدارهای خود با یزرگان و رهبران مردم سودان ادامه می‌دهند

در دو دیدار جداگانه در روز دوشنبه ۱۰ اوت ۲۰۲۶، هیئت‌ای از حزب‌التحریر ولایت سودان، به سرپرستی استاد ناصر رضا، رئیس کمیته مرکزی ارتباطات حزب‌التحریر در ولایت سودان، با هرب استاد محمد مختار، عضو شورای حزب‌التحریر در ولایت سودان و استادان عبدالمجید الطیب و المنور دفع‌الله، از اعضای حزب، دیدار کردند.

نخستین بازدید در خانقاه صوفی در القضارف انجام شد؛ جایی که هیئت با شیوخ؛ عثمان عبدالرحمن الازرق، حمد عبدالرحمن الازرق و محمد عثمان عبدالرحمن الازرق دیدار نمود. ناصر، سرپرست هیئت، پیرامون وضعیت سیاسی و نظامی سودان و ظرات نقشه‌های کافر استعمارگر در تلاش برای تجزیه کشور سخن گفت؛ امری که جهت تقابلشان را بشناسند و پیش از هر چیز، در نظر و رؤسای قبایل ارتباط برقرار کند تا آنان را از این واقعیت خطرناک آگاه سازد. وی در سخنان خود تأکید کرد که هرگونه سخن یا دعوت به حاکمیت اسلام جز از طریق خلافت، قریبی پیش نبوده و احراف از حق است. مشایخ بزرگوار سخنان استاد ناصر را تأیید کردند، پیروژه شیخ عثمان که برای حزب اید می‌نمود.

در دیدار دوم، هیئت با ناصر عوض‌الکریم محمود زاید (ود زاید)، ناظر کل قبیله الشبانیه و نایب‌رئیس اداره بومی در سودان، در دفتر کار او در بازار القضارف دیدار کرد. پس از آنکه ناظر به هیئت خوش‌آمد گفت و آنان را با تاریخ قبیله و ویژگی‌های ساختار و دلاوری آنان آشنا ساخت، ناصر، سرپرست هیئت، انگیزه وی دیدار را روشنگری درباره نقشه‌های کافر استعمارگر علیه سودان، تلاش برای تاناک گذاشتن آن، یکپارچسازی صفوف، وحدت کلمه و واداشتن قبایل به ادای وظیفه خود در متحد ساختن اسام و برپایی خلافت بر منبج نبوت عنوان کرد. ناظر این طرح را تأیید نمود و گفت: «ما در کنار شمایم و از تلاش شما در انسجام صفوف، وحدت کلمه و برپایی خلافت پشتیبانی می‌کنیم».

هیئت این هیئت در تیمروز سمشنبه ۱۱ اوت ۲۰۲۶، با مک البوادرة، استاد متوکل حسن دکین، در دفتر وی در القضارف دیدار کرد؛ جایی که سرپرست هیئت، مک از انگیزه این دیدار آگاه ساخت و با اشاره به وضعیت سیاسی و نظامی سودان و آنچه از تسلیم قبایل در جریان است، آن را در خدمت پروژه کافر استعمارگر دانست که در راستای تکمکته کردن و تقسیم سودان عمل می‌کند. وی تأکید کرد آنچه مردم سودان را با قبایل گوناگون گرد هم می‌آورد، اسلام بزرگ است و وظیفه رهبران قبایل، تلاش برای نمرت اسلام از طریق برپایی خلافت را شده بر منبج نبوت است. مک از این دیدار سپاسگزاری نمود، سخنان ناصر را تأیید کرد و تأکید ورزید که هیچ‌کس پروژه اسلام را رد نمی‌کند.

پس از غروب آفتاب روز سمشنبه، هیئت با ناظر کل قبایل دارفور، شیخ سیف‌الدوله حیدر الطاهر بکر، در منزل وی در القضارف دیدار کرد؛ جایی که طاهر حیدر وکیل ناظر و عزیز حیدر عضو دفتر اجرایی نیز حضور داشتند. پس از آشنایی، ناصر سرپرست هیئت با معرفی حزب‌التحریر سخن را آغاز نمود و بیان داشت که هدف آن، ازسریگری زندگی اسلامی از طریق برپایی خلافت بر منبج نبوت است و انگیزه این دیدار، روشنگری درباره اوضاع سودان و توفندهای جاری است که هم‌اکنونی تلاش‌ها را برای مقابله با پروژه استعماری تجزیه‌طلب از رهگذر پروژه اسلام بزرگ، یعنی خلافت را شده بر منبج نبوت می‌لبلب. سپس وکیل ناظر نقش حزب‌التحریر و اخاص آن در آگاهی‌بخشی به امت را ارج نهاد و از تلاش و تکاپوی آن برای برپایی خلافت ستایش کرد؛ همچنین عزیز عضو دفتر اجرایی، سخنان وکیل را مورد تأکید قرار داد و همگان را به استمرار ارتباط در این عمل مبارک فراخواند.

همچنین روز پنجشنبه ۱۳ اوت ۲۰۲۶، همین هیئت با مک النوبه، مأمون الحاکم، در منزل وی در شهر القضارف دیدار کرد؛ در حالی که کافی کوچه دودای، رئیس شورای مشورتی قبیله در ولایت القضارف، عمده یکی از تیره‌های نوبه (الشاء)، ابراهیم مکی عمده تیره (الکتله) و محمد تیه دقای عمده (ابو هشیم) همراه وی بودند. استاد ناصر پیرامون وضعیت جاری و توفنده کفار استعمارگر علیه سرزمین‌هایمان از طریق نقشه تقسیم کشور سخن گفت و اظهار داشت: «این روزها در منحنه عمل شاهد بسنج آتسکار قبایل هستیم تا برای هر قبیله ارتشی شکل گیرد و مصیبت‌بارتر آنکه حاکمیت دست به تسلیم جنبش‌ها می‌زند و هر جنبش را وابسته به یک قبیله می‌سازد که این نشانه نهمی است؛ از این رو ما در کمال تضرع و غم به همه قبایل در سودان را فرا می‌خوانیم تا برای تاناک گذاشتن طرح کافر استعمارگر بگویند و جهت‌گیری قبیله را به سمتی درست هدایت کنیم؛ بدین صورت که قبیله، پروژه برپایی دولت اسلام یعنی خلافت را شده بر منبج نبوت را یاری رساند، درست همان‌گونه که انصار، یعنی اموت و خزرع عمل کردند».

مک مامون این طرح را تأیید کرد، از هیئت سپاسگزاری نمود و گفت: «هیچ حزبی در کشور وجود ندارد که طرحی فرامی‌همچون طرح حزب‌التحریر ارائه دهد، سپس عمده کافی کوچه سخن گفت و ابراز داشت: «این کمال بی‌گوسه که می‌باید اتحاد مردم در سودان عمده ابو هشیم نیز سخن گفت و بیانات استاد ناصر را تأیید کرد؛ ابراهیم مکی (عمده کتله) نیز سخنان استاد را مورد تأیید قرار داد و همگی بر تداوم این ارتباط تأکید ورزیدند.

